

EU-première van “Some Sunny Night” werd spetterend spektakel

Zelden hebben we ons zo dubbel moeten plooiën om tijdig alles in kannen en kruiken te krijgen als voor de langverwachte EU-première van de opera-musical “Some Sunny Night”. Ons Mucogala was nog niet goed en wel verteerd of de voorbereidingen voor de musical moesten eigenlijk al maanden geleden klaar geweest zijn... maar toen moesten we er dus nog aan beginnen. In de showbusiness is er evenwel een heilig credo dat luidt “the show must go on” en zo geschiedde dan ook. “Some Sunny Night” werd een buitengewoon éénmalig spektakel om nooit meer te vergeten!

We hadden in 2006 echt de handen al vol met de organisatie van alle evenementen en extra gebeurtenissen rond onze 40ste verjaardag. Een Europese mucodag met aan het eind van de dag een opera-musical was er misschien net dat beetje te veel aan. Maar wie zijn wij om ons daardoor te laten afschrikken?

Karleén was al het hele voorjaar en zomer op haar eentje druk in de weer geweest met de voorbereidingen van de allereerste CF Awareness Day, de Europese Mucodag, georganiseerd door CF Europe (de Europese koepelvereniging waarvan Karleén voorzitter is). Mensen werden aangeschreven en gevraagd mee te werken aan dit grootse project. Toen de Noorse auteur van het stuk, Thomas Stanghelle, begin november voet aan Belgische bodem zette, hadden we dan ook al een orkest, een dirigent, zangers, een pracht van een zaal en vooral een datum waarop heel wat mensen verwachtten dat er een opera-musical te zien zou zijn.

Terugkrabbelen kon dus niet meer en plots moest alle hens aan dek geroepen worden om op twee(!) weken tijd alles in kannen en kruiken te krijgen. Een erg korte periode natuurlijk en zeker voor een groepje mensen van wie letterlijk niemand ervaring heeft met dit soort evenementen. Gelukkig namen Thomas Stanghelle en de regisseur Daniel Bohr het artistieke gedeelte voor hun rekening. Restte ons enkel nog de logistieke ondersteuning. Toch blijft een goede 14 dagen bitter weinig om affiches te maken en verspreiden, persteksten maken, attributen zoeken, een receptie organiseren, vrijwilligers voor allerlei klusjes optrommelen, uitnodigingen te versturen, enzovoorts...

Het was dus reppen, maar op de ochtend van 21 november waren we toch klaar voor de grote première. Aan één ding ontbrak het echter nog... publiek. Gezien de korte voorbereidingstijd knaagde de vrees dat we het Residence Palace nooit gezellig vol zouden kunnen krijgen. Maar gelukkig ontgoochelde het publiek niet! Tegen de klok van 7 zat de zaal afgeladen vol. Er moesten zelfs heel wat mensen plaatsnemen op het balkon bij gebrek aan zitplaatsen in de zaal. So far, so good, en dan de show nog...

Er zijn misschien heel wat mensen die zich afvragen wat een opera-musical in hemelsnaam te maken kan hebben met de strijd tegen mucoviscidose, maar in het geval van “Some Sunny Night” is die link vrij evident. De musical vertelt immers het verhaal van Ketil Moe, een man met muco, die 14 keer deelnam aan de New York marathon en de Chinese Mark Wang die na een vliegtuigramp als kind verlamd werd aan beide benen. Samen organiseerden zij de “Race for life”. Hun droom was mensen met en zonder handicap dicht bij elkaar te brengen via de sport. Thomas Stanghelle schreef de opera en het was zijn opzet om, in het kader van de CF Awareness Day, mensen van over heel de wereld te verzamelen. Een opdracht waar hij zeker in slaagde! Op het podium van het Residence Palace verschenen mensen uit o.a. Noorwegen, de Verenigde Staten, China, Taiwan en natuurlijk ook uit België, waaronder onze eigen mucometer Jo Lemaire.

Een bont internationaal gezelschap dat elkaar pas 2 weken vóór de première leerde kennen. Kon dat wel goed komen? Het werd echter al snel duidelijk dat we ons ook daarover niet de minste zorgen hoefden te maken. Al van bij de eerste noten die gespeeld door het orkest Camerata Con Cor(d)e, geleid door dirigent Jaak Gregoor, wisten we dat het goed zat. De

zangers zongen hun rol perfect en ook de choreografie van de Mechelse Dansstudio Dansparant was vlekkeloos. Heel ontroerend waren de bijdragen van Mark Wang, die helemaal uit China kwam om, fier rechtopstaand op zijn krukken, zijn verhaal te vertellen. Van begin tot eind was "Some Sunny Night" 2 uur lang puur genieten. En wie óns niet gelooft, kan de ruim 520 aanwezigen toch moeilijk ongelijk geven. Aan het eind van het stuk kregen muzikanten, zangers en dansers een minutendurende staande ovatie! Nog niet overtuigd? Bekijk dan de eerste reacties en foto's van dit onvergetelijke spektakel maar eens. Afspraak binnenkort op www.muco.be voor meer van dit moois...

GETUIGENISSEN:

Ik ben naar de première komen kijken van 'Some Sunny Night' en ik wou graag even laten weten dat ik genoten heb van de voorstelling. De zangers, acteurs, het decor, de muziek en het orkest,... alles was heel mooi in elkaar gestoken. Het heeft mij weten te ontroeren. Laat deze voorstelling een bron van inspiratie zijn voor de vele muco-patiënten. Het bewijs dat leven met muco ook zo zijn mooie kantjes heeft.

*Ik wens jullie van ganse harte het beste toe,
Els (Ehsal-studente)*

*De voorstelling was ontroerend mooi. Het confronteerde ons wel met de harde realiteit van muco, maar was toch ook hoopvol en stimulerend. Het maakt zeker de ziekte beter bespreekbaar in ons gezin. Het verhaal was ook goed te volgen voor iedereen, ook voor de kinderen. Van harte dank voor de gratis kaarten. Het was een onvergetelijke ervaring voor ons ganse gezin. Normaal is het voor ons financieel niet haalbaar om zoiets bij te wonen en ons hele gezin heeft er dan ook dubbel van genoten.
Moeder van een kind met muco*

*Het was een erg mooie voorstelling! Ik zou er bijna zelf van beginnen trainen...
papa van een jongentje met muco*

Nogmaals een berichtje om je te bedanken voor de samenwerking! Het was toch wel een succes en ik denk dat het publiek het tof vond. En wij vonden het ook geslaagd... Ik wilde jou en jouw -trouwens heel sympathieke- medewerkers ook bedanken voor de bloemetjes die ik kreeg.

*warne groeten,
Isabelle Vleminckx, orkest Camerate Con Cor(d)e*

Heel erg bedankt, dankzij de vriendelijkheid van de medewerkers van de vereniging en de artiesten hebben wij de samenwerking rond deze opera erg gewaardeerd. En we zijn dan ook heel blij met het grote succes van jullie première.

Roseline Michelet, Résidence Palace

Dankjewel aan iedereen van de Mucovereniging om het "onmogelijke mogelijk te maken" voor de EU première van Some Sunny Night. Wij zijn zo blij dat het een groot succes was en in naam van alle artiesten dank ik jullie voor de grootse organisatie in Brussel! Volgens ons was dit de mooiste voorstelling van "Some Sunny Night" tot nog toe!

Thomas Stanghelle, componist en hoofdrolspeler

De opera was echt prachtig. Geweldig initiatief!

Nathalie Peeters, Mucocentrum Sint-Vincentiusziekenhuis Antwerpen

Ook de parlementsleden en hun medewerkers die de musical bijwoonden waren heel enthousiast:

"Ik woonde de musical bij en wil je bedanken voor deze prachtige avond."

"Ik wist niets van deze ziekte af en dankzij de première van Some Sunny Night besef ik nu wat muco inhoudt. Ik denk dat jullie heel belangrijk werk doen en wens er jullie nog heel veel succes mee!"

Een volle theaterzaal. Een feestelijke stemming. Belgische families en sympathisanten vermengd met eurocraten en andere breed glimlachende anderstaligen voor het orgelpunt van de eerste Europese Mucodag: de EU-première van de opera "Some Sunny Night".

Vijf openingsredenaars. Onder hen de Noorse ambassadeur. Met fierheid spreekt hij over nationale held en mucopatiënt Ketil Moe en ook over Koningin Sonja die tijdens een bezoek aan een revalidatiecentrum in Beijing kennis maakte met de 17-jarige Mark Wang – het andere hoofdpersonage van de opera – en hem uitnodigde om in Noorwegen te komen studeren.

Na de ouverture verschijnt Mark Wang himself ten tonele. De kwikke Chinees, die als kind ternauwernood een vliegtuigcrash overleefde en van wie gezegd werd dat hij nooit meer zou stappen, spreekt in vloeiend Engels zijn toehoorders toe. Terwijl hij zijn tragische levenslot vertelt, drukken zijn stralende gezicht en zijn kaarsrechte houding alleen maar gedrevenheid en optimisme uit.

Meteen is duidelijk dat "make the impossible possible" – het motto van Mark en zijn vriend Ketil – geen loze woorden zijn. De rest van de avond zal dat nog ten overvloede bewijzen.

Gezwind, zonder onnodige details en met een goede dosis humor en emotie, brengt de opera de uitzonderlijke levensverhalen van Mark en Ketil. Hoe zij voor zichzelf de grenzen van het haalbare wisten te verleggen en bovendien een enorme bron van inspiratie en hoop werden voor zovele anderen.

Het enthousiasme van Mark en Ketil lijkt ook aanstekelijk te hebben gewerkt voor de artiesten. De voorstelling loopt als een trein en elk van de 53 scènes is tot in de puntjes verzorgd en wordt met overtuiging gebracht.

Aan de reacties in de zaal te horen, laat de boodschap van Mark en Ketil ook het publiek niet onverschillig. Er wordt geregeld uitbundig gelachen. Maar ook de ontroering is tastbaar. Zoals wanneer "marathon-queen" Grete Waitz aan Ketil vraagt : hoe onthoud je zo'n moeilijk woord als Cystic Fibrosis ? ... "Just think of sixty-five roses."

Patrick Masureel, advocaat

FOTO's: selectie uit Some Sunny Night

CAPTION: foto's: Ingrid De Sloovere

Bij foto 'Some Sunny Night-inl prominenten'

Caption: vlnr: Burkhard Farnschläder, Duitse mucopatiënt en marathonloper; Jostein Helge Bernhardsen, ambassadeur van Noorwegen; Einar Steensnaes, bestuurder van Unesco en Jean Lambert, Europees Parlements lid, betuigen hun steun aan de strijd tegen muco voor de EU première in Residence Palace